

Socialno skrbstvo mestne občine

V LETOŠNJEM PRORAČUNU JE PREDVIDENO OKROGLO 2 IN POL MILIJONA DINARJEV.

Za socialno skrbstvo je v letošnjem proračunu predvidenih 2 milijona 510.015 Din, za okroglo 200.000 Din več kakor lani, iz česar je razvidno, da je to breme, ki ga mora nositi mestna občina spričeno njihovim dohodkom precejšnje. Vendar pa še ne zadostuje, da bi mogla pomagati vsem, ki so pomoči potrebni, zato je uvedla že lani pomožno akcijo za siromašne sloje mesta in tako zbrala lepo vsoto, da je na ta način lajšala gorje najbednejšim v hudem zimskem času.

Za prejemke uslužbencev, ki opravljajo službo pri socialno-političnem uradu, je predvidenih v letošnjem proračunu 71.963 Din. Stalno podporo prejema od mestne občine 443 oseb. Od teh dobiva 90 oseb po 30 Din na mesec, 86 oseb po 50 Din, 177 oseb po 80 Din, 77 oseb po 100 Din, 8 oseb po 150 Din, 3 osebe po 200 Din, 2 osebi pa po 300 Din. Skupno izda mestna občina za stalne podpore 31.260 Din na mesec, ali 375.120 Din na leto.

V hiralnicah v Ptuj, Muretincih, Vojniku in v Wildonu vzdržuje skupno 46 ubožcev, za katere plačuje na dan po 16 Din, kar znaša na mesec 22.080 Din ali na leto 264.960 Din. Za ubožnico v Slovenski ulici je predvidenih 355.475 Din, in sicer 4800 Din za plače uslužbencev, za hrano 90 oskrbovancev Din 31.075, za vzdrževanje poslopja 7000 Din, za kurivo 19.600 Din, za plin 2000 Din, za obleko, perilo, obveze, proteze in kopeli pa 10.000 Din.

Za prevozne stroške ubožcev v pristojne občine, hiralnice in druge zavode ter za pogrebne stroške siromašnih oseb je predvidenih 12.000 Din. Za prehrano ubožnih slojev žrtvuje mestna občina na leto 175.000 Din, in sicer prejema hrano redno 120 oseb. Za zaklad meščanske imovine je predvidenih 37.180 Din, za drva mestnim siromakom, ki jih je po številu 415, pa 31.125 Din.

Izdatna je tudi postavka v proračunu mestnega socialnega skrbstva, za skrb in vzgojo siromašnih otrok. Stalne denarne podpore prejema 103 otroci, in sicer 43 po 50 Din na mesec, 20 otrok po 80 Din, 21 po 100 Din, 3 po 150 Din, 7 po 200 Din, 3 po 250 Din, 6 otrok pa 1000 Din. Nadalje je predvidenih društvu za zdravstveno zaščito dece 53.500 Din, dijaški kuhinji 20.000 Din, gimnazijskemu podpornemu društvu 1500 Din, podpornemu društvu realne gimnazije 1500 Din, društvu za revne učence državnega učiteljskega 2000 Din, združenju vojnih invalidov 4000 Din, podpornemu

društvu slepih 1100 Din, podpornemu društvu za gluho mladičino pa 1000 dinarjev.

V mestnem mladinskem domu vzgaja in preskrbuje mestna občina 100 otrok in so stroški predvideni na 288.362 Din. Za plače in nagrade osebju je predvidenih 30.535 Din, za prehrano otrok 88.165 Din, za razne stroške pa 34.290 Din. Za oskrbo otrok v tujih zavodih je predvidenih 39.600 Din, za posvetovalnico za matere in dečji dispanzer 10.000 Din, za počitniško kolonijo 80.000 Din, za otro-

ško igrišče 1500 Din, za posvetovalnico za izbiro poklicev pa 2000 Din.

V proračunu socialnega skrbstva je vnešena tudi postavka 100.000 Din za podpore brezposelnim delavcem, za prispevek Borzi dela 12.000 Din, za pokojninski fond za mestne delavce 100.000 Din, za mestno ogrevalnico in javno kuhinjo 13.000 Din. Za »Bednostni sklad« je predvidenih 70.000 Din, od katerega pa se bo nakazalo za bednostni sklad banske uprave 20.000 Din, z ostankom 10.000 Din pa se bo ustanovil mestni bednostni sklad. Za pravovarstvene in posredovalne zadeve je v proračunu predvidenih 10.000 Din, za pomoč brezstanovanjem 10.000 Din, za pomoč bolnim revežem pa 180.000 Din.

Sokolstvo

Problemi našega prosvetnega dela

Delovanje dramskih odsekov Sokola.

Pod gornjim naslovom smo pred nekoliko dnevi čitali na tem mestu mnenje D. B. o dramski umetnosti na diletantskih, zlasti sokolskih odrih. Držnil bi se oporekati. Sicer pravi pisec sam, da se predvajajo dramske predstave pri naših društvih predvsem iz gmotnih vidikov, vendar pa poudarja, da so predstave znatno vzgojno sredstvo sokolske prosvete. — V Mariboru in bližnji okolici je v zadnjih letih zraslo kot gobe po dežju kar 7 novih sokolskih odrov; (Matico izvemam, ker mi ni znano, da bi se temu delu smoteno posvečala). Ali so bili potrebni? In ali se je kulturni nivo na področjih teh društev kaj dvignil? Gotovo ne! Če čitamo poročila o predstavah samih društev, vidimo, da je obisk slab samo povsod tam, kjer ni na sporedu stvar, ki »vleče«, ali pa če ni po sporedu plesa. Dokaz za to so poslednje tri predstave »Pohujšanja« pri Sokolu I. — D. B. pravi, da si moramo publiko šele vzgojiti. Ne bomo je! Dokaz za to je 14letni obstoj Narodnega gledališča v Mariboru, ki si mora, kljub temu, da ima vzgojeno publiko, pomagati s raznimi »Konjički« itd., da obstoja.

Vzgojena publika iz mesta in okolice, ki hoče slišati in videti umetnost kot tako, bo šla v gledališče, ne pa k diletantskim predstavam, ki ji, kljub temu, da so včasih dobro naštudirane, ne morejo nuditi tega, kar gledališče. Zato so sanje o dobrih diletantskih odrih v mestih in bližnji mest iluzije, če izvajamo Ljubljano; pa še tam prireja »Šentjakobčani« skoro izključno burke in veseligre.

Čisto druga stvar je na deželi. Ker tam občinstvo, ki čuti potrebo po umetnosti, nima gledališča, obiskuje predstave diletantov in tam ni treba publike šele vzgajati, temveč je vsaka stvar dobrodošla. Tu so sokolski odri na mestu in vršijo kulturno dolžnost, vendar pa moramo obžalovati prav sedaj, ko čitamo poročila o občnih zbiorih Sokolskih edinic, da si je društvo takoj po ustanovitvi nabavilo oder in kulise, o telovadišču in njega opremljenosti pa ni duha ne sluha. Sicer smo pa zopet tam: naj-

prej igre, da bomo lahko kupili orodje. Če je to v skladu s prosveto, dvomim. In da se resni ljubitelji oderskih desk za tako stvar ogrevajo, mi je nerazumljivo.

Kar se pa tiče sokolske prosvete, še to-le:

PO Mariborske župe je stavil v načrt svojih edinic prirejanje predvsem slovenskih, nato jugoslovanskih, dalje ostalih slovanskih dramskih del; šele nato dela drugih narodov. Koliko edinic se je tega držalo? Kolikor sem čital poročila, menda edino Sokola I in II. — Sploh pa bi PO samemu priporočal, da manje širi gojitev dramatike, ker taka kot je, nam ni v čast, bolj pa ne bo, ker ne more biti! — Sokolski prosvetarji pa naj se vrnejo na ono mesto, ki jim pripada: v telovadnico! Tu naj širijo sokolsko prosveto od brata do brata, od sestre do sestre in med mladino. In kadar bo prosvetar na občnem zboru zopet lahko, mesto o tolikih in tolikih prirejenih operetah in burkah, poročal koliko Sokolov je s svojo besedo in v z g l e d o m vzgojil, takrat bo sokolska prosveta na pravi poti.

Vitimir Cilenšek.

Sokol Zreče je v zadnjem času zelo pridno na delu. Med drugim je oživel tudi dramski odsek, ki je preteklo nedeljo vprizoril v režiji podstaroste Kozjeka znano veseligr »Velika repatica«. Igra je kot nalašč primerna za predpustni čas. Če upoštevamo, da Zrečani še nimajo stalnega diletantskega zbora in so tako pri nelahki igri sodelovali po večini začetniki, jim je treba priznati, da so dobro igrali. Res je, da so bile uloge pri nekaterih preveč naučene, pa to se bo s časom z večkratnim nastopom izgladilo. — Režiser br. Kozjek, ki se je kot tak v kratkem času že drugič predstavil zrečki publiko, je igral Čepeleča s precejšnjo rutino, prav tako njegovo ženo Čepelečko s. Kozjekova. Dober je bil v maski in nastopu zlasti br. Jedločnik v ulogi Frica. S svojo nepriljudno igro je vzbudil mnogo smeha Kamenarjev sluga, ki mu je stala zvesto ob

strani Nežika, ki pa je bila malce pregosposko oblečena. Igrali so dalje več ali manj zadovoljivo še: Kamenarja (br. Magerl), Trpotca (br. Rabič), Miciko (s. Verčnikova), Branka (br. Brglez), logarja (br. Kotnik), Križmana (br. Bombek) in slikarica Ema. Povsem primerna je bila scenerija. Obisk je bil precej dober; smeha in ploskanja ni manjkalo. Vrlemu zrečkemu Sokolu, ki se ponaša z lepo dvorano in prostornim odrom, kot malokatero društvu v bližini, želimo v tem pravcu še mnogo uspeha. ik—

Sport

Tretji dan tekme FISE.

Pri včerajšnjih tekmah v smuku za dame in gospode so bili doseženi naslednji rezultati: Dame: 1. Inge Lantscher (Avstrija) v času 6:49,4, 2. Lini Zogg (Švica) 7:10, 3. Gerda Paumgarten (Avstrija) 7:36,2, 4. Pavla Wiesinger (Italija) 7:36,6, 5. Kessler (Anglija) 7:50, 6. Hedviga Lantscher (Avstrija) 8:05. Gospodje: 1. Prager (Švica) v času 5:07, 2. Zogg (Švica) 5:08, 3. Hauser (Avstrija) 5:09, 4. Steuri (Švica) 5:13,8, 5. Furrer (Švica) 5:16,6, 6. Pfeifer (Avstrija), 7. Zingerle (Avstrija), 8. Wolfgang (Avstrija), 9. Fenz (Švica), 10. Gilarduzzi (Italija). Proga je bila dolga 4,5 km, a višinska razlika je znašala približno 1000 m. Kljub slabim snežnim razmeram se je dosegla hitrost skoro 50 km na uro.

Otvoritev spomladanske nogometne sezone bo v nedeljo 12. t. m. in sicer s prijateljsko tekmo ISSK Maribor:SK Rapid. Tekma bo ob 15. na igrišču ISSK Maribora.

Nogometni turnir v korist Pomožne akcije bo definitivno v nedeljo 19. t. m. na igrišču ISSK Maribora.

Slalomsko tekmo za prvenstvo Mariborske zimskosportne podzveze bo priredil zimskosportni odsek SPD v Celju v nedeljo 12. t. m. pri Celjski koči. Pravico starta imajo verificirani tekmovalci MZSP, izven konkurence pa tudi tekmovalci drugih podzvez JZSS. Prijave sprejema SPD Celje.

ISSK Maribor, zimskosportni odsek. Drevo ob 20.30 važen članski sestanek pri »Orlu«. Načelnik.

Lanska olimpiada v Los Angelesu se je zaključila s čistim dobičkom 30.000 funtov (okoli 7 milijonov dinarjev). Prireditelji olimpiade so kasirali samo vstopnine nad 400.000 funtov (100 milijonov dinarjev).

Kakor v filmu.

Predvčerajšnjim je skočila v Pragi iz četrtega nadstropja mestne bolnišnice bolnica Roza Batel. Neki šofer, ki se je pravkar približeval s svojim avtomobilom bolnišnici, je takoj razumel namen te ženske, ki je že stala na oknu in je z vso brizno zavozil tik ob poslopju bolnišnice. Prav ko je bolnica skočila, je šofer ustavil avtomobil pod njenim oknom in je tako Batelova padla v avto. Ženska se je pri tem le lahko poškodovala.

V večnem ledu in snegu

Prvi obisk na suhem smo napravili v neki danski lovski postaji, kjer so nas veselo sprejeli trije lovci, ki so tamkaj prezimovali in strašno hrepeneli po cigaretah! Komaj je bilo z ladje vrženo v morje sidro, že so se na morskno gladino spustili motorni čolni in že so člani ekspedicije, z voditeljem dr. Kochom na čelu, pohiteli proti obali, da bi nadomestijo izgubljeni čas na ledu. Bili so večinoma potniki, ki bodo ostali na Grönlandiji samo čez poletje, dočim so ostali ljudje, določeni, da ostanejo tamkaj čez zimo, z vsem potrebnim materialom na drugem parniku »Gustavu Holmu«.

Šele čez teden dni, ko se je tudi ta ladja oprostila ledenega objema, smo mogli začeti priprave za prezimovanje. Na otoku Claveringu, ki ga je dr. Koch dočel še v času prejšnjih ekspedicij, smo takoj pričeli graditi prvo hišo. Nismo več smeli izgubljati časa. Slehera roka je bila zaposlena. Od kapitana do zadnjega kurjača, od učeniaka do zadnjega radiotelegrafista in s pomočjo Grönlandijcev,

vsi so mrzlično izkrcavali in nosili na določeni prostor potrebni material. Delali smo noč in dan brez odmora. Tesarji so imeli polne roke dela in je hiša vidno rastla, tem bolj, ker je bilo treba samo po vrsti montirati posamezne dele. Štirideset ur dela, vsake štiri ure kratek odmor, da smo le popili skodelico tople kave, potem pa zopet nazaj na delo. Toda v teli štiridesetih urah je bila hiša postavljena: dogotovitev našega doma smo zalili s tradicionalno kupico piva.

Toda to še ni bilo vse. Treba je bilo zgraditi še tri take prezimovalne postaje. Iz dimnikov »Gustava Holma« se je zopet privlil dim in 150 km južneje je zrasla čez noč nova hišica, mnogo manjša od prve, ker je bila določena samo za one, ki bodo ostali tamkaj čez poletje in jesen. Osemindeset ur po svojem prihodu je »Gustav Holm« zopet odplul in posadka je pozdravljala štiri ljudi, člane te postaje, ki so hiteli dodelavati napol zgrajeno hišico, kar je bilo zame in mojega prijatelja poročnika Johansena precej težko delo, ker sva se na to kaj malo razumela. Tretji tovariš je bil Ivan

Davidson, Eskim in pasji gonjač, četrti pa mehanik Hansen, toda samo poleti. V njegovo medvedjo moč smo imeli silno zaupanje, toda že prvi dan ga je obiskala nesreča in si je zastrupil kri, da je bilo naše zaupanje v njegovo pomoč zaman. Njegova orjaška desna roka je strašno otekla in nam povzročila silne skrbi. Slučajno je priplul mimo neki norveški parnik, ki smo ga naprosili, da o tej nezgodi obvesti vodstvo ekspedicije. Od tega trenutka smo napeto pričakovali, kdaj bo prispela zdravniška pomoč našemu tovarišu.

V pričakovanju nam je nastala dobrodošla sprememba. Nekega jutra sem opazil, da korakata proti naši hišici dva bradata možaka, kar je v teh krajih zelo redek prizor. Šel sem jima naproti in se jima predstavil, kakor da smo v kakem evropskem salonu. Prasnala sta v bučen smeh. Pogledal sem ju natančneje: bila sta dva Norvežana, s katerima sem pred dveina mesecema zajtrkoval v Kopenhagnu. Ob istem času smo se vkrcali in odpotovali na sever, opa dva na zahodno, mi pa na vzhodno obalo Grönlandije. Onadva sta med tem že

prepotovala nevarno notranjo pot preko Grönlandije in prinesla »najnovejšo vest« o Wegenerjevi ekspediciji, ki sta jo zapustila pred štiridesetimi dnevi pri Kra majaruku.

Končno je vendar prispel »Gustav Holm« z zdravnikom in čez nekaj ur zopet odplul z našim bolnim tovarišem vred.

Solnce se je že pričelo spuščati za dve do tri ure izpod horizonta. Poletje se je bližalo koncu in hiša je bila gotova. Še enkrat nas je obiskal naš »Godthaab« — »admiralska ladja«, kakor smo ga v šali krstili — z voditeljem ekspedicije dr. Kochom. Ladji se je mudilo proti jugu in zadnji čas je bil, če je hotela še pravočasno zapustiti kraljestvo ledenih plošč in gora, preden bi planile v belo neskončnost jesenske burje. Ladja se je ustavila pri nas le nekaj trenutkov, voditelj ekspedicije nam je še naglo stisnil roke in preden smo se zavedli, je parnik izginil na obzorju. Za njim se je še dolgo vlekel črn dim nizko nad morsk gladino. Sedaj smo ostali sami: trije ljudje, majhen čoln in dvanajst psov.

Radislav Rudan

Svakinja

Luda ni odgovoril. Počasi se je umiril, se zagledal v njen prestrašeni in objokani obraz, ji segel z roko v razmrščene lase in jo pritisnil k sebi.

»Odpusti mi!« je prosila Hana in se ga oklenila še tesneje. »Hotela sem ti kljubovati; hotela sem te mučiti, maščevati se za tvoje postopanje...«

Dvignila se je k njegovim ustom in se vsesala vanje, kakor bi mu hotela izpiti dušo, izsiliti mu odpustitje in ljubezen.

»Bog ni hotel, da bi poginila, preden se izpolni najina usoda,« je dejal Luda in jo izpustil. Prijel je konja, popravil vajeti in voz in ga spravil nazaj na cesto.

Zopet je pela jasna, z mesečino oblita noč svojo opojno pesem ljubezni in hrepenenja, ki je zvenela na ušesa dvema, ki sta se našla v trenutku smrtne groze preko postav in zakonov.

III.

Življenje pri Rongovih se je zasukalo v krivo smer. Na zunaj je ostalo prav takšno, kakoršno je bilo poprej, na znotraj pa se iztirilo. Luda in Hana sta čuvala svojo skrivnost, le njuni pogledi so pričali, da je med njima nekaj, česar bi ne smelo biti. Ti pogledi so bili previdni in opretni; skrivali so se nepoklicanim očem, a stricu Luku se niso mogli skriti. Starec ni bil pozabil na razbi-

to čašo in kakor tisto noč, ko je Hana vztrepetala in pobegnila v mrak, je molil v svoji sobi pred Križanim za mir in pokoj v rodni hiši:

»Ti, ki si v nebesih, prizanesi nam, daj nam miru in pokoja, da bomo rasli in napredovali v slogi in zadovoljstvu. Tvoja milost naj nas obsije, da bo v nas krščanska čistost in zvestoba. Ne dopusti hudobcu, da bi sejal ljudko na naše njive, da bi kotil greh pod našo streho in zlo v naših dušah...«

Njegove stare vele roke so se dvigale k Bogu in ga prosile:

»Napravi konec grehu!«

Toda greh je pogljal pregloboke korenine, da bi ga bilo mogoče izruti brez viharja. Starec je bil obupan. Premišljeval je in preudarjal:

»Tako ne more naprej! Ne smel!»

Naposled je sklenil stopiti k Malki in ji povedati:

»Malka, ali ne vidiš? Si slepa in gluha?«

Stopil pa ni. Stara noga mu je zastala sredi pota, usta so mu onemela; niti glasu ni spravil iz grla. Težka misel mu je napolnila dušo:

»Ali bi ne bilo tako še slabše? Rodilo bi razdor, polom in sramoto. Rongova hiša bi bila razkričana kot gnezdo prešuštva, omadeževana in zaznamenovana med vsemi...«

»Ne,« je dejal, »naj bo skrito, dokler Bog tako hoče. Morda bo šla ta pregreha mimo nas in bo vse spet tako, kakor se spodobi in kakor je pisano v zakonu, ki ju je združil pred Bogom in pred ljudmi.«

In je zopet molil in prosil:

»Bog, daj, da se zgodi tako!«

Zgodilo pa se ni. Luda in Hana sta vedno bolj zraščala v enoto. Zakon med njim in med Malko je bil samo še lažen videz. Malka je bila preveč tiha in preveč zavrovana sama vase in v svojo telesno slabost, da bi bila spoznala ali vsaj zaslutila vzrok.

»Tako je pač v zakonu,« si je mislila. »Vsakdanje skrbi preženejo misli na ljubezen in vse postane le še hladno sočutje.«

In ni tožila. Premalo je bilo v njej ženske. Prehladna je bila njena bolna kri. Na Ludo in na Hano je gledala z očmi žene in sestre, in kadar sta se smejala onadva, se je smejala še sama. Vesela je bila njunega smeha.

»Zdrava sta in živa,« si je mislila, »zakaj se ne bi smejala?«

V Hani pa je rasla čudežna moč. Vse okoli nje se ji je zdelo solnčno in živo. Na sestro je gledala kakor da je ni. Videla je samo sebe, Ludo in svojo ljubezen. Na to, kaj bo, ni niti mislila.

Neki dan pa je udarila v njene sanje težka, jeklena pest in ji razbila mir in smeh. Z grozo se je predramila iz opoja in spoznala, da njena tajna ljubezen ni ostala brez posledic. Pod njenim srcem se je zaplodel sad greha, rastel, ji pil kri in mir. V njej sta se bojevali materinska ljubezen do komaj spočetega in bojazen pred sramoto in njenimi spremljevalkami.

»Kdo ti bo oče?« je izpraševala njega, ki ga še ni bilo. »Kdo ti bo dal ime?«

Tragedija matere nezakonskega sina

Skrivnosti grofice Guillardove.

Ob nedavni smrti Paula Gerarda so se dotaknili francoski listi strahotnega kriminalnega romana, ki se je odigral okrog tega moža pred 20 leti, ko je stal mladi glasbenik Gerard pred poroto in bil obsojen zaradi poskusa roparskega umora grofa Guillarda na 10 let prisilnega dela v Cayenni. Vse je govorilo proti njemu, on sam je pa trdil, da je nedolžen. Zvečer je z bolnim grofom v njegovi vili igral šah, pred polnočjo je pa odšel. Zjutraj so našli grofa nezvestnega z globoko rano v prsih, njegova blagajna je bila pa izropana. Gerarda so aretirali čez nekaj dni, ko se je vrnil. Zdravniki so izjavili, da je moral biti grof napaden knalu po polnoči v spanju, tako da se sploh ni zavedel. Rana je odgovarjala Gerardovemu bodalu, kar je pač jasno pričalo, da je roparski napadalec Gerard.

Porota je potrdila domnevo, da se je Gerard po odhodu skril v grofovi vili, potem je pa spečega grofa napadel in oropal. Obsojenec je po razglasitvi obsodbe kričal, da so porotniki morilci. Ničnostna pritožba zagovornika Lecogna je bila zavrnjena. Dva tedna pred Gerardovo deportacijo se je pa zglašila pri njegovem zagovorniku mrtvaško blede grofica in izjavila, da Gerard ne more biti kriv, ker je bil usodne noči pri nji. Na podlagi tega se je zagovorniku posrečilo odgoditi deportacijo in obnoviti proces.

Na obnovljeni obravnavi je grofica kot priča izjavila, da je bil Gerard pri nji do ranega jutra. Do konca prve obravnave je upala, da bo njegova nedolžnost dokazana brez njenega pričevanja. Pred porotnim sodiščem je pa nastal nepričakovan preokret. Gerard je odločno tajil, da bi bil prenočeval pri grofici. Grofica je pa svečano prisegla, da je bil res pri nji. Obtoženec zagovornik je izjavil, da hoče obtoženec kot značajan mož in kavalir prevzeti nase vso odgovornost, sa-

mo, da ne bo trpela čast žene, ki jo ljubi. Občinstvo je navdušeno ploskalo. Po zagovornikovem govoru je pa obtoženec priznal, da je usodne noči res prebil pri grofici. Porotno sodišče ga je oprostilo, grofici zakon je bil pa po njeni krivdi ločen.

Kot ločena žena je živela grofica v be-di, preživljala se je kot učiteljica klavirja, v tolažbo ji je bila pa zavest, da je Gerarda rešila. Tako je živela 10 let, ko je nekoč zvedela, da je umrla neka Maria Hieresova. To je bila žena moža, ki ga je grofica nekoč ljubila kot 18letno dekle; to je bila njena prva dekliska ljubezen. Hieres je pa takrat že imel hčerko. Posledica njunega ljubavnega razmerja je bil sinček, ki ga je dala mati v rejo tujim ljudem in pozneje je grofica izgubila za njim vsako sled. To je bil Gerard, a Hieres ni vedel, da ima sina, mati pa sina ni več poznala, ko se je poročila z grofom Guillardom. Pariški listi so imeli zopet senzacijo, saj so lahko na dolgo in široko pisali, kako je mati rešila deportacije moža, ki je o njem samo slutila, da bi utegnil biti njen sin.

Zdaj je pa grofica priznala, da Gerard usodne noči ni bil pri nji. Pri prvi obravnavi ji je tajni glas šepetal, da je to njen sin, in ko je zbrala o njem vse podatke, se je izkazalo, da je res. Zato si je izmislila bajko o ljubavi noči z Gerardom, da bi ga rešila. Toda njena kriva prisega je bila čez 10 let že zastarana. Kljub temu pa ni mogla pred smrtjo Hieresove žene odkriti tajne, da bi ne uničila njegove zakonske sreče. S svojim dejanjem je grofica preprečila justično krivico in usoda je pokazala, da je imela prav, kajti iz francoske indijske kolonije je prišla istočasno vest, da je tam umrl farmar Brioux, bivši grofov komornik, ki je na smtni postelji priznal duhovniku, da je on oropal in napadel grofa. Tako piše življenje romane, kakršnih si niti romanopisci ne morejo izmisliti.

Ljubezen in smrt šestdesetletne Putifarke

Tragedija mladega dijaka Haaseja.

V majhem pruskem mestecu Stolpu je vzbudil veliko zgražanje zločin, ki ga je izvršil 19letni dijak gospodarskih znanosti Egon Haase, ki je bil v praksi na nekem tamkajšnjem veleposessvu. Mladega zločinca pa marsikdo še bolj obžaluje kakor njegovo žrtev — 60letno vdovo Elizabeto Reclovo.

Stara gospa Reclova, katere mož je umrl že pred desetimi leti, je živela zelo samotarsko življenje in je odhajala z doma le vsako nedeljo k maši in pa enkrat na mesec v trgovino, da si je nabavila vse, kar je potrebovala za gospodinjstvo, ki ga je vodila sama. Samo spomladi in poleti je ta čudakinja pogosto odhajala na izprehod v bližnjo okolico.

Starka je bila najdena pred dnevi v svojem stanovanju v postelji mrtva s preklano lobanjo. Še istega dne se je zglašil na policiji dijak Haase sam in priznal svoj zločin, opisujoč natanko, zakaj in kako je umoril staro.

Gospa Reclova se je spoznala z Haasejem, izredno čednim, krepkim in stasitim mladeničem, na nekem svojem izprehodu. Povabila ga je v svoje stanovanje in ga zapeljala na prav putifarski način. Ko je namreč mladenič spoznal, zakaj ga je starka povabila v svoje stanovanje, je hotel pobegniti, toda starka si je v tem trenutku strgala vso obleko s telesa in zagrozila mladeniču, da bo kričala na pomoč in ga obdolžila, da jo je skušal posiliti. Mladenič se je te grožnje prestrašil in je ostal pri njej.

To intimno razmerje je trajalo nad eno leto. Tedaj se je pa Haase zaljubil v neko mlado dekle, ki ga je nameraval tudi poročiti. Ljubosumna starka je izvedela za to ljubezen in s tem dnem so se pričele peklenke muke mladega starčinega ljubčka. Čim jo je hotel zapustiti, mu je starka grozila s škandalom, češ da bo izdala vse njegovi zaročenki, kakor tudi njegovim in njenim staršem.

Ko Haase pred tremi tedni ni prišel

na sestanek, dogovorjen s svojo 60letno »prijateljico«, je starka res začela po malem razkrivati tajnost, ki jo je vezala z mladeničem. V mestecu so se te pikantne zgodbe naglo razširile in so iz njih nastale čudne govorice, ki so prišle tudi na uho Haasejeve zaročenke. Med mladima zaljublencema je bilo seveda takoj vse pri kraju in je dekliska Haaseju na cesti pred pričami pljunila v obraz. S tem dnem je prenehal Haase, kateremu so obrnili hrbet tudi vsi njegovi prijatelji, zahajati k svoji stari ljubici. Toda splošen škandal je bil neizogiben. Haase je izgubil službo, kar ga je še bolj potrl. Prevzela ga je ena sama velika misel, kako bi se maščeval nad to strašno staro, ki mu je uničila življenje.

V kritični noči se je splazil v njeno stanovanje, čigar ključ je še vedno imel. V kuhinji je zagledal večjo sekuro za sekanje drv in v tem trenutku je dozorrel v njem sklep, da jo umori. Tiho je vstopil v njeno spalnico in jo našel v trdnem spanju. S silnim udarcem ji je razklal glavo...

Pri zaslišanju je mladenič izjavil, da je s tem maščeval tudi vse ostale mladeniče, prav za prav še otroke, ki jih je starka zapeljala. Neprestano je prosil preiskovalnega sodnika, naj pohiti s preiskavo, ker bi rad čim prej umrl.

Zverinski zločin starke.

Na Zgornjem Avstrijskem je bil zabeležen zopet strašen primer detomora. Brezposelna delavka Marija Knasmüllerjeva iz Rosenaua je imela ljubezensko razmerje z nekim šoferjem, ki jo je pa zapustil, čim je izvedel, da razmerje ni ostalo brez posledic. Takoj po rojstvu otroka je mati Marije Knasmüllerjeve otroka zadavila in ga vrgla v vodnjak. Zločin je bil že čez nekaj dni odkrit in je bila starka aretirana. Ves ta čas je ležala mlada mati v nezavešti. Ko se je končno zopet zavedla in je vprašala po svojem otroku, je šele izvedela, kaj se je z njim zgodilo. Ubogo deklico je vest o strašni smrti njenega otroka tako težko zadela, da je od groze zblaznela.

Mali oglasi

Razno

VAJENKO

za frizersko obrt sprejem. Prednost imajo one, katere so se že učile. N. Novaković, Studenci pri Mariboru. 494

V NAJEM

iščem dobro ldočo gostilno ali buiet v Mariboru, okolici ali okraj Maribora. Ponudbe na upravo »Večernika« pod »Samski gostilničar«. 435

NAGELJČKE

šopke, vence, Ključne telefon 27-66 Jemec, vrtnarstvo. 179

NAKUP IN PRODAJA

vsakovrstnega rabljenega orodja, železnine, medenine, bakra, svinca, cinka, peči, štedilnikov, rabljenih avtomobilov, avtoplaščev itd. Justin Gustinčič, Tattenbachova ul. št. 14. 261

Prodaj

VELIKA STARONEMŠKA KREDENCA

za jedilnico in dve omari z dvojnimi vrati radi selitve takol ceneno na prodaj. Gosposka ulica 56, II., levo. 431

KOPALNO BANJO

in kopalno peč, dobro ohranjeno prodam. Naslov v upravi »Večernika«. 439

DVE VELIKI OGLEDALI

vitrina, turška garnitura, salonsko pohištvo, lestence iz medenine in razno radi selitve takoj ugodno na prodaj. Naslov v upravi. 430

NA PRODAJ

omara za obleko in perilo v zelo dobrem stanju. Vprašati v Dr. Karl Verstovškovi ulici št. 6, II. nadstr. vrata 19. 193

PRODAM

več glasovirjev, kitar, citer, violin, lauto, fotoaparator, mlečni posnemačnik, pohištvo, obleke itd. po najnižji ceni. Grajska starinarina, Trg »vobode 1. 416

PRODAM

dobro ohrani, motorno kolo 350 ccm, za polovično cenilno vrednost. Ponudbe na upravo lista pod »2000 Din«. 371

PRODAM

po zelo ugodni ceni družinsko hišico v solnčni legi. Spesovo selo ob gozdu 5, Pobrežje pri Mariboru. 399

Službo dobi

SLUŽKINJO

pridno in pošteno, staro 18 do 23 let, kot pomočnico gospodinjstve sprejme boljša družina. Predstaviti dnevno od pol 9. do 11. ure dopoldne. Naslov v upravi »Večernika«. 120

Pouk

POMAGAJTE BREZPOSEL-NIM!

Uspešne instrukcije daje siromašen brezposeln učitelj Cenjene ponudbe na upravo pod »Din 8...«. 190

Sobo odda

ODDAM SNAŽNO OPREMLJENO SOBO

s posebnim vvhodom in električno razsvetljavo, nasprotni kolodvora. Naslov v upravi »Večernika«. 437

Dve veliki Lutzovi peči

uporabni za pisarne, dvorane ali bančne prostore ceneno na prodaj

Interesenti naj se zgledajo v upravi »Večernika« dnevno med 9. in 10. uro.